

Programowanie Aplikacji Internetowych

Instrukcja 1

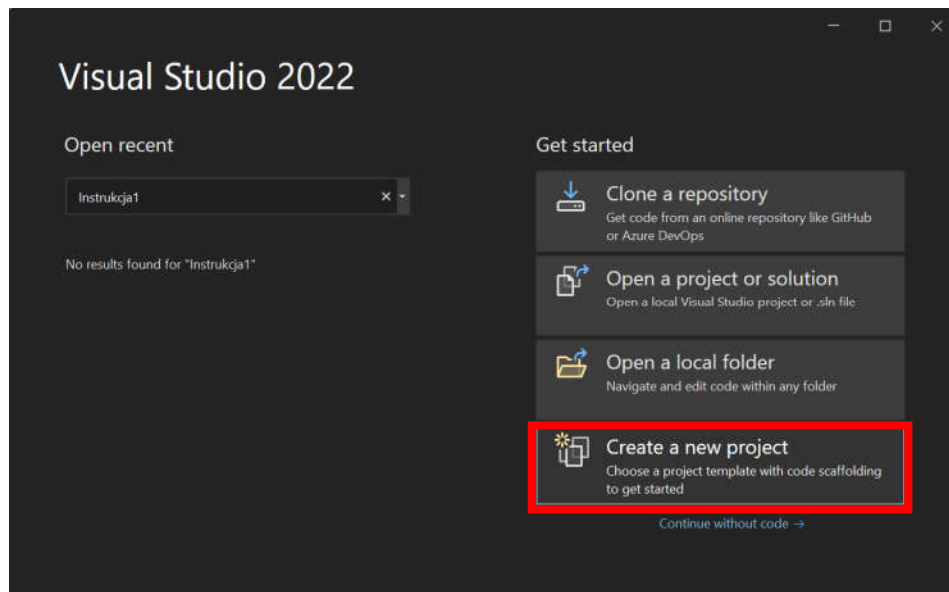
Podstawy programowania obiektowego

Czas na realizację: 4 godziny (dwa laboratoria)

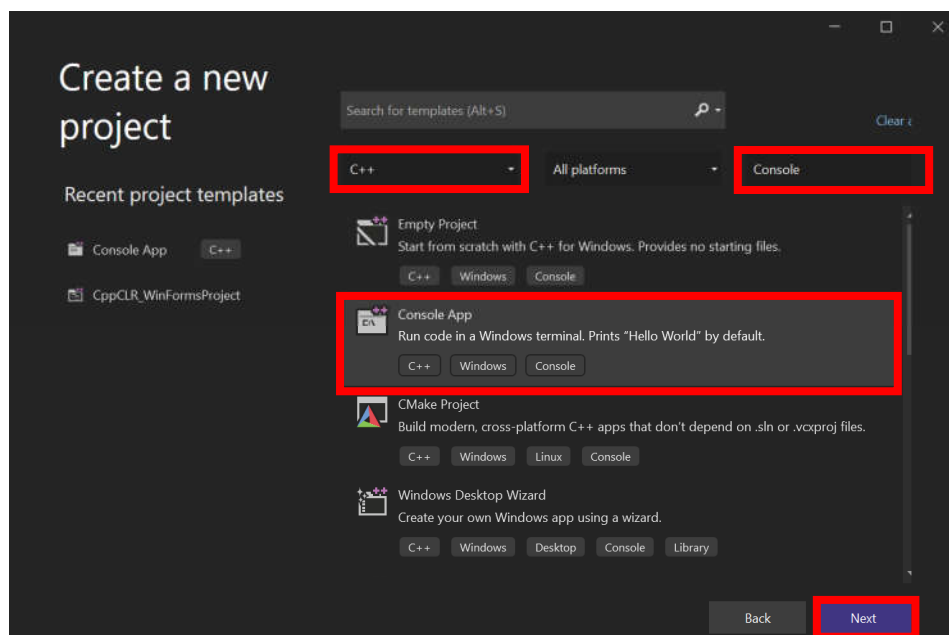
Instrukcja została podzielona na dwie części – zapoznanie się z środowiskiem Microsoft Visual Studio C++ oraz podstawy programowania obiektowego. W ramach realizacji instrukcji należy wykonać sprawozdanie (wzór na ostatniej stronie).

1. Środowisko Microsoft Visual Studio i programowanie w języku C++ (2 godziny)

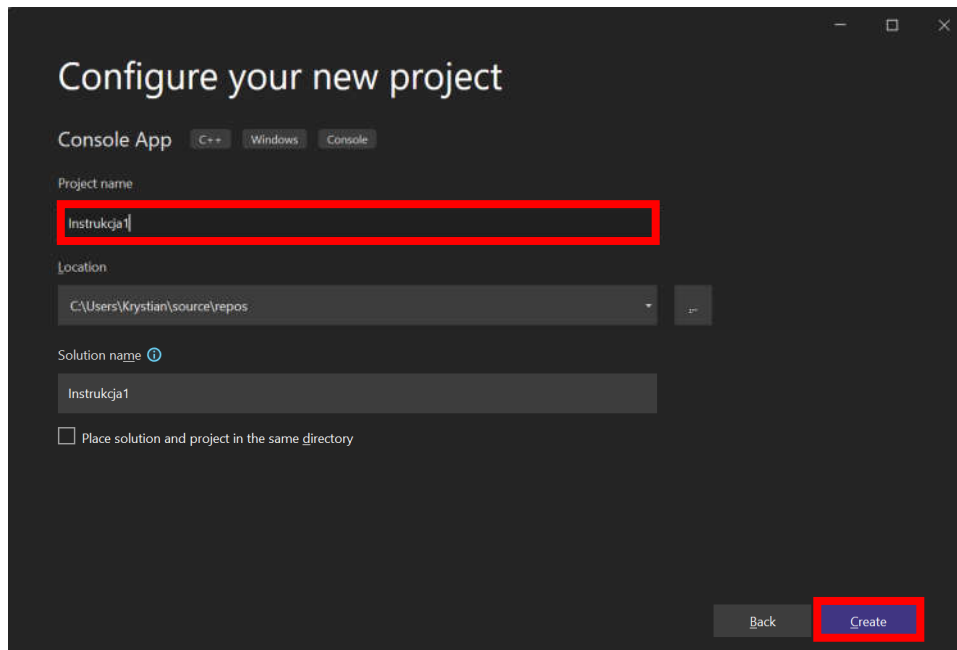
W celu przetestowania środowiska *Microsoft Visual Studio* w ramach tej instrukcji zostanie wykonany projekt w konsoli. Aby to zrobić należy po uruchomieniu środowiska wybrać opcję Create a new project:

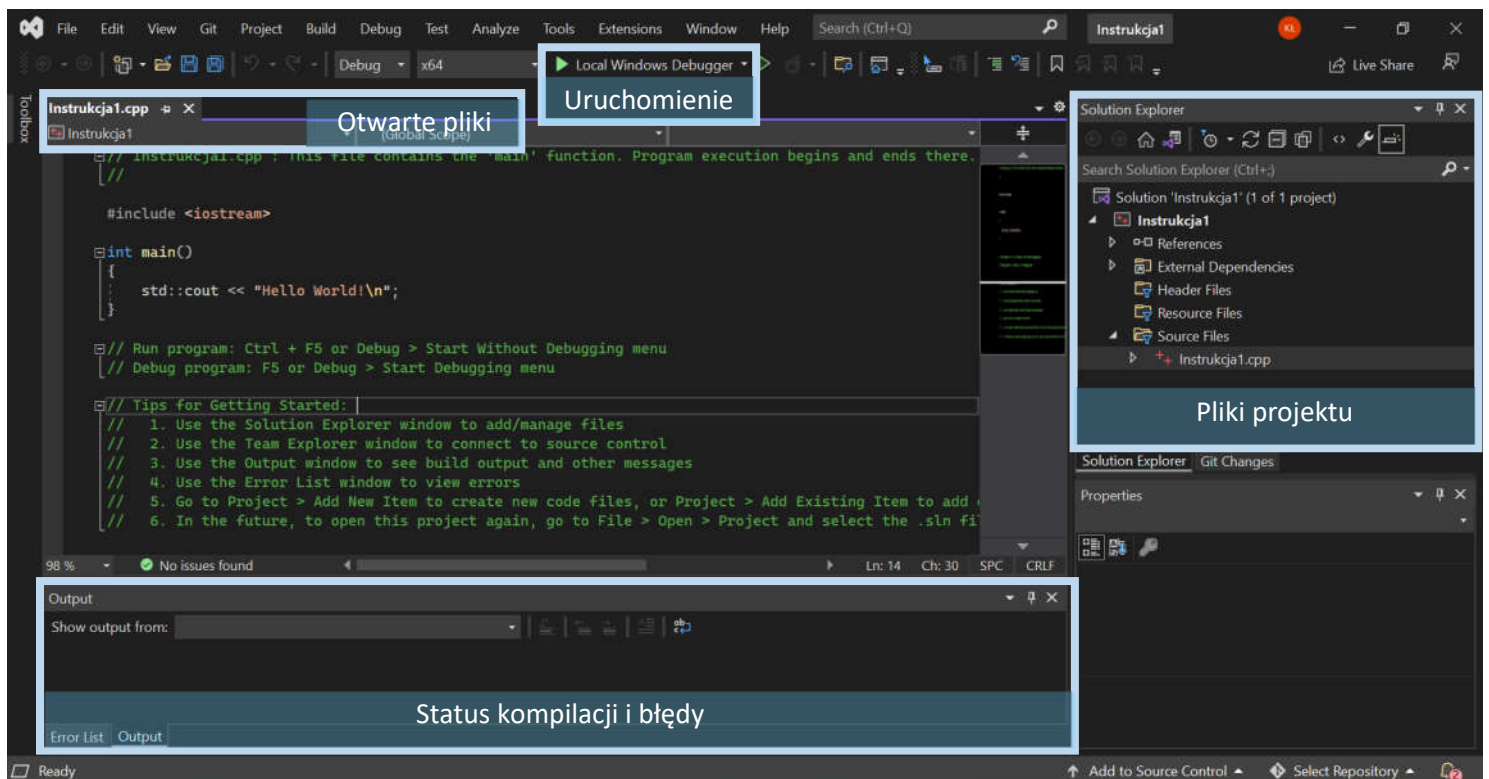
Następnie należy albo wpisać Console App (Aplikacja konsoli) **lub** wybrać język C++ i tryb Console (Konsola):

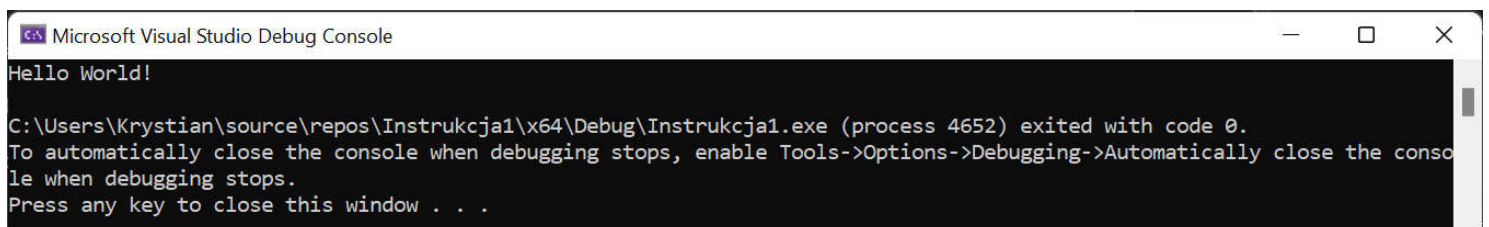
Po przejściu dalej można wpisać nazwę projektu (np. Instrukcja1) i utworzyć projekt:

Okno programu prezentuje się następująco:

Domyślny program wyświetla w konsoli tekst "Hello World!". Po uruchomieniu programu otrzyma się następujące okno:

Zadanie 1

W funkcji **main** wypisać w konsoli tekst "Podaj dwie liczby: ". Następnie pobrać od użytkownika **dwie** liczby **całkowite**. Służy do tego następujący zapis:

```
int liczba_a; // utworzenie zmiennej
std::cin >> liczba_a; // pobranie zmiennej od użytkownika (zatwierdzenie klawiszem Enter)
```

Po pobraniu dwóch liczb od użytkownika obliczyć ich **sumę** i wyświetlić na ekranie. Wyświetlanie danych za pomocą strumienia `std::cout` umożliwi wyświetlanie kilku wartości jednocześnie, np.:

```
std::cout << "Wynik: " << wynik << std::endl; // wyświetli: "Wynik: X\n", gdzie X jest liczbą
```

W powyższym zapisie `std::endl` oznacza znak nowej linii. W celu pominięcia wykorzystania przestrzeni nazw `std` (czyli zapisu `std::`) można opcjonalnie przed funkcją `main` umieścić zapis domyślnie wykorzystujący tę przestrzeń:

```
using namespace std; // od teraz można pisać cout zamiast std::cout (analogicznie cin i endl)
```

Przetestować utworzony program podając jako liczby:

- dwie wartości całkowite
- dwie wartości zmiennoprzecinkowe
- dwa wyrazy

Krótkie wnioski oraz kod źródłowy zamieścić w sprawozdaniu (**2 pkt**).

Opcjonalnie napisać program w taki sposób, aby po podaniu nieprawidłowych danych (np. tekstu), program ponownie prosił o podanie danej liczby. Utworzony kod umieścić w sprawozdaniu (**1 pkt**).

Zadanie 2

Celem zadania jest porównanie czasu obliczeń **dzielenia** oraz **mnożenia** liczb podwójnej precyzji (**double**). Do zmierzenia czasu można wykorzystać np. bibliotekę **chrono**. Aby to zrobić należy załączyć plik biblioteki `chrono`:

```
#include <chrono>
```

Następnie czas obliczeń można zmierzyć następująco:

```
auto start = std::chrono::system_clock::now();
// miejsce wstawienia kodu obliczeń
auto koniec = std::chrono::system_clock::now();
auto roznica = std::chrono::duration_cast<std::chrono::milliseconds>(koniec - start).count();
std::cout << "Czas obliczeń: " << roznica << "ms\n";
```

W ramach obliczeń wykonać za pomocą pętli 100000000 operacji mnożenia typu `double`, np.:

```
for (int i = 0; i < 100000000; i++) {
    double a = 10.0 * i;
}
```

Sprawdzić czas obliczeń dla powyższego kodu (**mnożenie**) oraz zrobić to samo dla **dzielenia**.

Porównać wyniki, otrzymane czasy i krótkie wnioski umieścić w sprawozdaniu (**2 pkt**).

Opcjonalnie sprawdzić czas wykonania pustej pętli (bez żadnej operacji w środku) i odpowiednio uwzględnić ten czas w wynikach (**1 pkt**).

Zadanie 3

Utworzyć funkcję o nazwie **min3**, przyjmującą trzy liczby całkowite jako parametry i zwracającą najmniejszy z podanych parametrów (najmniejszą liczbę). Wynik dla wybranych przez siebie liczb wyświetlić w konsoli.

Kod źródłowy zamieścić w sprawozdaniu (2 pkt).

Zadanie 4

Celem zadania jest przetestowanie debugowania w środowisko Microsoft Visual Studio.

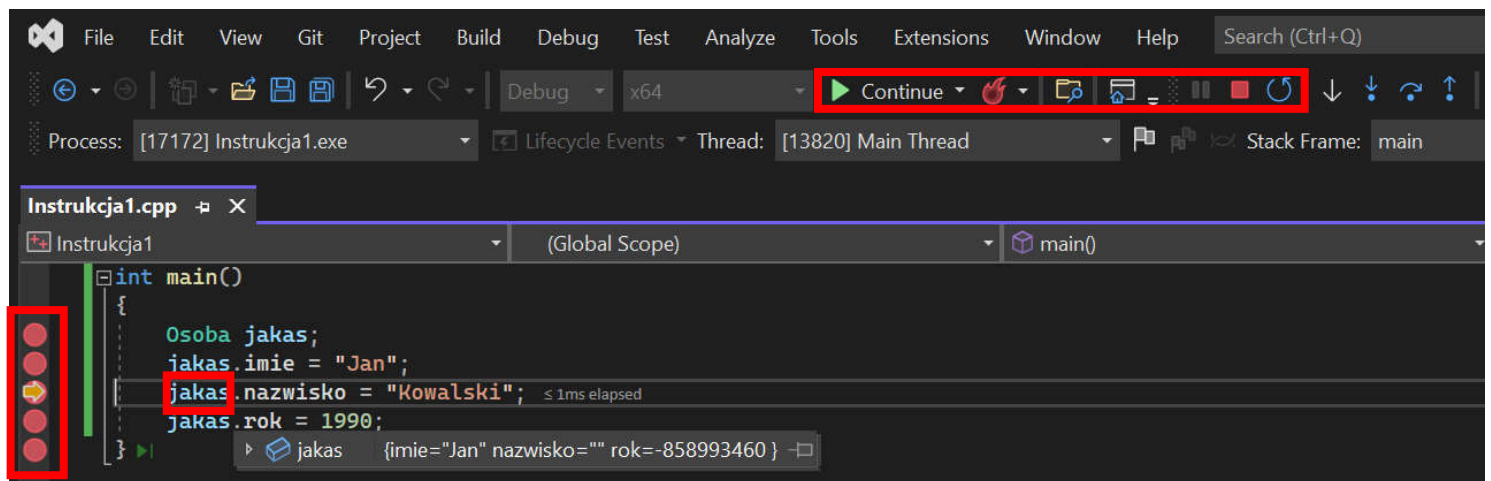
W ramach zadania należy utworzyć strukturę **Osoba** zawierającą następujące zmienne: string imie, string nazwisko, int rok. Strukturę można zdefiniować bezpośrednio nad funkcją **main**. Aby korzystać w taki sposób ze zmiennych string należy załączyć bibliotekę string i użyć przestrzeni nazw std:

```
#include <iostream>
#include <string>

using namespace std;
```

W środowisku Microsoft Visual Studio można ustawiać pułapki (*breakpointy*), czyli miejsca w których zatrzyma się program podczas wykonywania, jeżeli został uruchomiony w trybie debugowania (czyli domyślnie).

Aby ustawić *breakpoint* wystarczy kliknąć obok wybranej linii kodu z lewej strony. **Uwaga:** program zatrzymuje się domyślnie przed zaznaczonym miejscem (kod z zaznaczonej linii nie zostanie wykonany). Po zatrzymaniu programu można najeżdżać kursorem na zmienne w programie i podejrzeć ich zawartość w danej chwili. Aby program kontynuował działanie należy wybrać opcję "Continue". Pokazuje to następujący przykład:

Celem zadania jest przetestowanie powyższego kodu i ustawienie 5 *breakpointów* jak na rzucie ekranu powyżej. Należy sprawdzić jakie są wartości zmiennych struktury osoba w przypadku **pierwszego** i **piątego breakpointa**. Do przejścia do kolejnego *breakpointa* należy wykorzystać przycisk Continue.

Krótkie wnioski zamieścić w sprawozdaniu (2 pkt).

2. Podstawy programowania obiektowego (2 godziny)

Tworząc struktury w każdym miejscu kodu można zmodyfikować ich zawartość, a funkcje na nich operujące **nie są** ściśle z nimi powiązane. W **programowaniu obiektowym** tworzy się **klasy**, które definiują nie tylko **dane** (tak jak w strukturach), ale także **poziom dostępu** do tych danych (publiczny lub prywatny) i **metody** związane z tymi danymi (metody, czyli funkcje związane z daną klasą także mają przypisany poziom dostępu). Takie podejście zapewnia **hermetyzację** (enkapsulację), czyli ukrywanie pewnych składowych, zapewniające m.in. bezpieczeństwo, wyodrębnienie funkcjonalności, czy uodpornienie na błędy i lepsze odzwierciedlenie rzeczywistości.

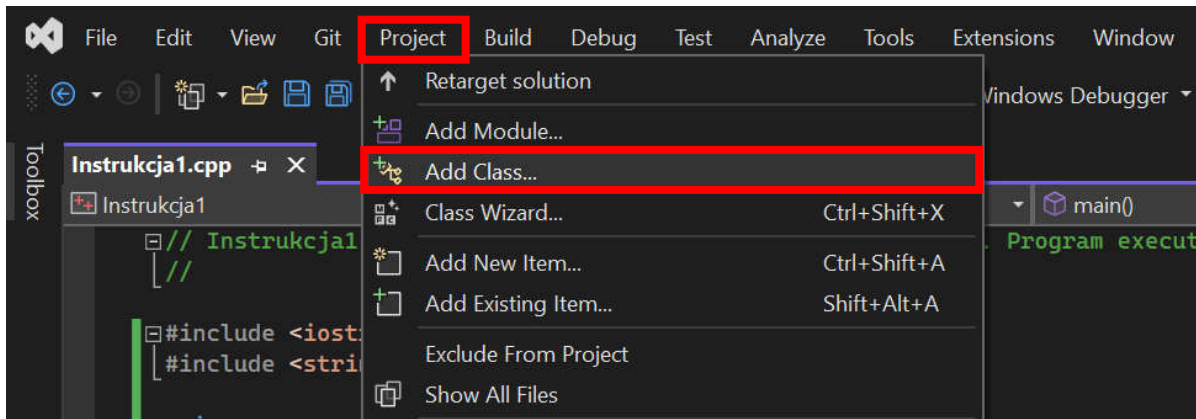
Porównanie obu podejść:

Programowanie funkcyjne (struktury)	Programowanie obiektowe (klasy)
<p>plik osoba.h (nagłówkowy)</p> <pre>#ifndef OSOBA_H #define OSOBA_H #include <string> using namespace std; struct Osoba { string imie; string nazwisko; int rok; }; void OsobaInicjalizacja(Osoba& osoba, string imie string nazwisko); void OsobaInformacje(Osoba& osoba); #endif</pre>	<p>plik osoba.h (nagłówkowy)</p> <pre>#ifndef OSOBA_H #define OSOBA_H #include <string> using namespace std; class Osoba { private: string imie; string nazwisko; int rok; public: void Inicjalizacja(string imie, string nazwisko, int rok); void Informacje(); }; #endif</pre>
<p>plik osoba.cpp (źródłowy)</p> <pre>#include <iostream> #include <string> #include "osoba.h" void OsobaInicjalizacja(Osoba& osoba, string imie string nazwisko, int rok) { osoba.imie = imie; osoba.nazwisko = nazwisko; osoba.rok = rok; } void OsobaInformacje(Osoba& osoba) { cout << osoba.imie << " "; cout << osoba.nazwisko.substr(0, 1); cout << ". " << osoba.rok << endl; }</pre>	<p>plik osoba.cpp (źródłowy)</p> <pre>#include <iostream> #include <string> #include "osoba.h" void Osoba::Inicjalizacja(string imie, string nazwisko, int rok) { this->imie = imie; this->nazwisko = nazwisko; this->rok = rok; } void Osoba::Informacje() { cout << this->imie << " "; cout << this->nazwisko.substr(0, 1); cout << ". " << this->rok << endl; }</pre>

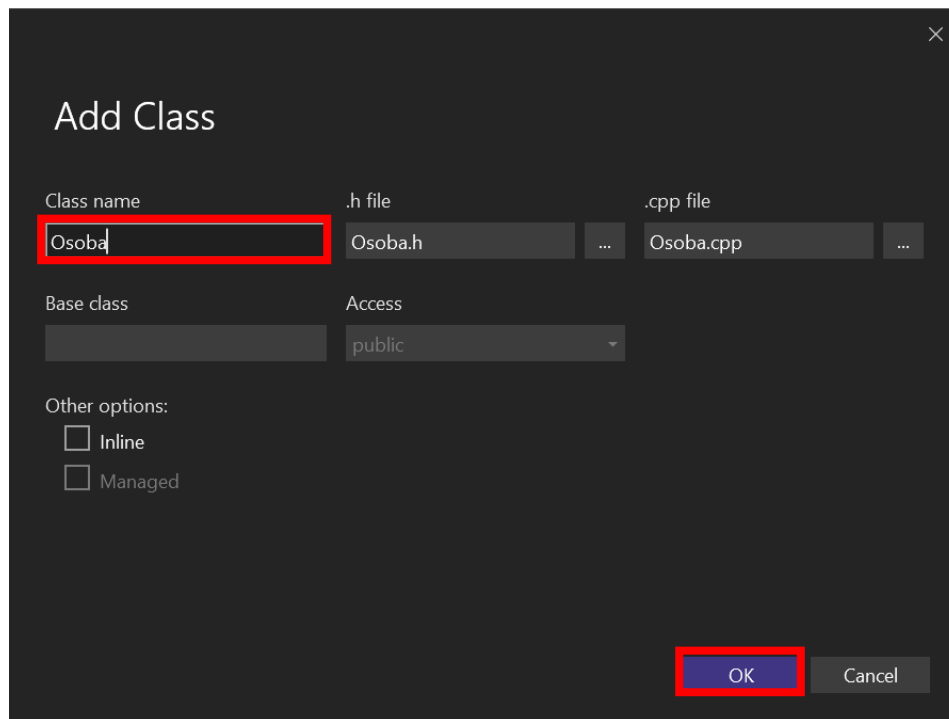
W przypadku **programowania obiektowego** warto zauważyć:

- Wydzielenie bloku **private** (zmienne i metody dostępne tylko w ramach metod klasy) i **public** (zmienne i metody dostępne publicznie) – słowa kluczowe **private** i **public** nazywane są **modyfikatorami dostępu**
- Poprzedzenie nazw metod w pliku osoba.cpp nazwą klasy i podwójnym dwukropkiem (Osoba::)
- Wykorzystanie słowa kluczowego **this** do odwołania się do danych klasy

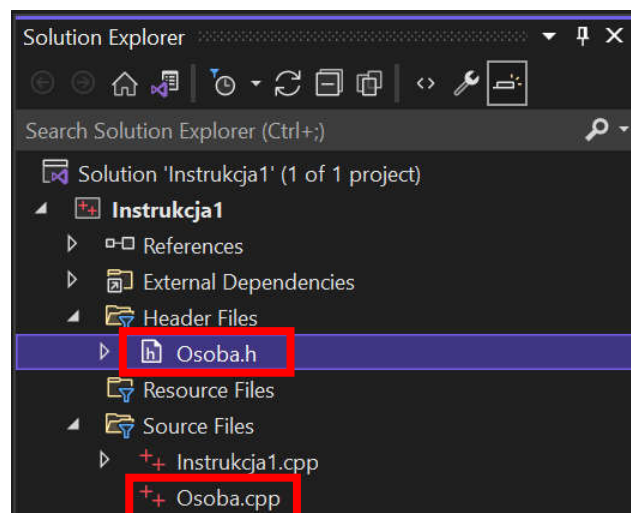
Aby dodać pliki .h oraz .cpp związane z tworzoną klasą należy wybrać opcję Project → Add class...:

Następnie można wpisać nazwę klasy i ją utworzyć:

W Solution Explorer umieszczane są automatycznie dwa pliki związane z klasą. Nazwa.cpp, oraz Nazwa.h (w tym pliku zamiast instrukcji #ifndef itd. wykorzystany jest zapis #pragma once, informujący że dany plik ma być tylko jeden raz przetwarzany przez kompilator).

W ramach przykładu zmodyfikujemy plik `Osoba.h` następująco:

```
#pragma once

#include <string>

using namespace std;

class Osoba
{
private:
    string imie;
    string nazwisko;
    int rok;
    int* dane;
public:
    Osoba(string imie, string nazwisko, int rok);
    ~Osoba();
    void Informacje();
};
```

Natomiast `Osoba.cpp` następująco:

```
#include <iostream>
#include <string>
#include "Osoba.h"

Osoba::Osoba(string imie, string nazwisko, int rok)
{
    this->imie = imie;
    this->nazwisko = nazwisko;
    this->rok = rok;
    this->dane = new int[10];
}

Osoba::~Osoba()
{
    delete[] dane;
}

void Osoba::Informacje()
{
    cout << this->imie << " ";
    cout << this->nazwisko.substr(0, 1);
    cout << ". " << this->rok << endl;
}

}
```

W powyższym przykładzie umieszczono dwie nowe metody (funkcje związane z klasą) o nazwie **Osoba** oraz **~Osoba** nie zwracające żadnego typu. Jest to odpowiednio **konstruktor** (metoda wywoływana przy tworzeniu obiektu) oraz **destruktor** (metoda wywoływana przy niszczeniu obiektu, może ona zwalniać wcześniej przydzieloną pamięć).

Przykład wykorzystania powyższej klasy (plik `Instrukcja.cpp`):

```
#include <iostream>
#include "Osoba.h"

int main()
{
    Osoba jakas("Jan", "Kowalski", 1990); // wywołanie konstruktora i utworzenie obiektu 'jakas'
    Osoba druga("Anna", "Nowak", 1992); // wywołanie konstruktora i utworzenie obiektu 'druga'
    jakas.Informacje(); // wywołanie metody Osoba::Informacje dla obiektu 'jakas'
    druga.Informacje(); // wywołanie metody Osoba::Informacje dla obiektu 'druga'
} // w tym momencie wywoływane są destruktory wszystkich obiektów
```

Zadanie 5

Przetestować przykład z klasą `Osoba` (szósta i siódma strona tej instrukcji).

Wynik działania programu umieścić w sprawozdaniu **(2 pkt)**.

Rozszerzyć funkcjonalność klasy `Osoba` dodając **metodę** - `void Losuj()`, która wylosuje **10 liczb** i umieści je w tablicy `dane` (można zastosować pętle). Do wylosowania liczby wykorzystać zapis: `rand() % 50`. Dodać metodę wyświetlającą liczby z tablicy `dane` - `void WypiszWylosowane()`. Zrobić to w taki sposób, aby była to metoda **prywatna**. Wywołać tą metodę wewnątrz metody `Informacje()`.

Przetestować działanie programu i nowych metod. Kod źródłowy umieścić w sprawozdaniu **(3 pkt)**.

Spróbować wyświetlić nazwisko jednej z osób w funkcji `main` (`std::cout << jakas.nazwisko;`). Wynik i wnioski dotyczące potencjalnego rozwiązania umieścić w sprawozdaniu **(1 pkt)**.

Opcjonalnie dodać drugi konstruktor, który przyjmie dodatkowo parametr typu `int`, określający ile liczb ma zawierać tablica `dane`. W razie konieczności dodać w klasie dodatkowe zmienne. **(2 pkt)**

Opcjonalnie zastanowić się nad umożliwieniem odczytaniem nazwiska osoby, ale bez możliwości jego modyfikacji. **(2 pkt)**

Programowanie Aplikacji Internetowych - Sprawozdanie

Instrukcja 1

Podstawy programowania obiektowego

Imię i nazwisko, numer indeksu

Zadanie 1

..... (wnioski, kody źródłowe, wyniki działania, zadania opcjonalne)

Zadanie 2

..... (wnioski, kody źródłowe, wyniki działania, zadania opcjonalne)

Zadanie 3

..... (wnioski, kody źródłowe, wyniki działania, zadania opcjonalne)

Zadanie 4

..... (wnioski, kody źródłowe, wyniki działania, zadania opcjonalne)

Zadanie 5

..... (wnioski, kody źródłowe, wyniki działania, zadania opcjonalne)